

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Казанлък, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ**

при участието на секретаря **ВЕЛИСЛАВА ИВ. КАРАИВАНОВА** като разглежда докладваното от **ДЕЯН Г. ИЛИЕВ** Административно наказателно дело № 20225510200912 по описа за 2022 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 3 от 01.12.2021 на Председателя на Комисията за защита на личните данни. Жалбоподателят С. Р. К., недоволен от наложеното му наказание, моли съда да го отмени. Оспорва извършеното нарушение и излага оплакване за допуснати нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

В с.з. лично поддържа жалбата си.

Въззиваемата страна в с.з. чрез гл. юрисконсулт П. оспорва жалба. Счита същата за неоснователна и моли съда да потвърди НП.

Съдът, като извърши цялостна проверка на констативния акт (АУАН) и Наказателното постановление (НП), взе предвид становищата на страните, и прецени заедно и поотделно събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е основателна.

Административно-наказващият орган (АНО) е приел за установено, че на 30.06.2021 г. в с. Р., общ. М., жалбоподателят в качеството му на ликвидатор и на обработващ лични данни, съгласно договор № РД-16.12 от 16.01.2020 г. с МС при осъществяване на дейността си не е приложил подходящи технически и организационни мерки и не е осигурил способност за гарантиране на постоянна поверителност на личните данни на физически лица – пациенти и служители на „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация – Р.“ ЕООД като са били разпространени и

достъпни значителен брой данни на физически лица – три имена, гражданство, ЕГН, постоянен и настоящ адрес, копия на лични карти и съдържащите се в тях биометрични данни за ръст и цвят на очите; лични данни за здравословно състояние в медицински амбулаторни картони и решения на ТЕЛК, подписи, данни за месторабота на пациенти и служители, финансови данни, образование, телефонни номера в резултат на което е допуснал лични данни да бъдат разпространени и общодостъпни за неограничен кръг външни лица, с което е нарушил чл. 32, § 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Нарушението било извършено при следните обстоятелства:

Първоначално проверката била започната по сигнал от 08.02.2021 г. на общински съветник от ОС-Стара Загора и при извършената служебна справка в Търговския регистър се установило, че Болницата-Р. бил в процес на ликвидация и жалбоподателят бил назначен за ликвидатор със сключен договор за възлагане на ликвидация от 16.01.2020 г. Съгласно чл. 3.11 от договора ликвидаторът се задължавал да опазва архива на дружеството и при приключване на ликвидацията да го предаде за съхранение съгласно Закона за националния архивен фонд, като документите, касаещи осигурителни правоотношения да се предадат съгласно КСО. Било изискано становище от МЗ и такова било дадено към 06.03.2021 г., според което ликвидатор бил жалбоподателя и въпреки, че е бил депозирал уведомление по чл. 141, ал. 5 от ТЗ да прекратяване на договора за възлагане на ликвидация, поради липсата на избор за нов ликвидатор жалбоподателят продължавал да представлява дружеството. Било изискано становище от жалбоподателя, който към 27.04.2021 г. заявил, че на 03.02.2020 г. бил вписан като ликвидатор в Агенция по вписването, но от тази дата не бил в състояние да изпълни задълженията си, тъй като не разполагал с необходимите документи и нямал достъп до имота. Заявил, че правил няколко неуспешни опита чрез предходния ликвидатор да получи съдействие и документи относно етапа на ликвидация затова на 27.10.2020 г. поскал заличаването му като ликвидатор.

На 27.04.2021 г. била извършена проверка на място в сградата на Болница-Р., но поради констатирания огромен брой документи, екипът извършил проверката не успял да индивидуализира физическите лица, чиито данни били обработени неправомерно и това било направено отново на 30.06.2021 г.

Описаната фактическа обстановка се установява от АУАН № 03 от 10.08.2021 г., Констативен протокол, Протокол, 21 бр. трудови досиета, 14 бр. медицински досиета, заповед № РД-15-222 от 21.06.2021 г., справка актуално състояние на всички трудови договори от НАП, справка за пациенти от 2004 г. до 2010 г., договор за изработка – 4 бр., граждански договор – 7 бр., справка за изплатени доходи на физически лица през 2013 г. договор № РД-1612 от 16.01.2020 г., писма – 17 бр., 43 бр. фотоснимки от делото, 891 бр. фотоснимки от компактдиск, Писмо от Заместник-министъра на

здравеопазването с изх.№ 11-03-160 от 19.01.2023 г. и показанията на свидетелите Р. К. и В. Н., които кореспондират помежду си.

В с.з. фактическата обстановка не се оспорва от жалбоподателя, но се оспорва отговорността му за деянието.

В с.з. въззиваемата страна не оспорва, а и така е прието в НП, че към датата на извършената проверка, дори и по-рано – към датата на подаване на сигнала – 08.02.2021 г., жалбоподателят е бил подал уведомление за прекратяване на договора му за възлагане на ликвидация.

Действително с Уведомление по чл. 141, ал. 5 от ТЗ с дата 27.10.2020 г. жалбоподателят е уведомил МЗ, че не може да изпълнява задълженията си, тъй като предишния ликвидатор не му е предоставил никакви документи, достъп и информация за състоянието и етапа, на който се намира дружеството в ликвидация.

От уведомлението не се установява, към коя дата е било входирано в МЗ, но косвено от писмо изх. № 33-01-600 от 06.11.2020 г. на Зам. МЗ (л. 19) се установява, че то е постъпило в МЗ с вх. № 33-01-600 на 28.10.2020 г.

С писмо изх. № 33-01-600 от 06.11.2020 г. е било поискано от жалбоподателя да предаде документи и ключове за достъп до сгради, на което жалбоподателят е отговорил отново, че многократно е сигнализирал съответния отдел, че не може да се свърже с предходния ликвидатор.

В с.з. не се спори и това обстоятелство също е било прието за установено в НП, че договорът с предишния ликвидатор е бил прекратен след проверка на вътрешен одит на МЗ и по случая течало разследване на ГД „НП“ на МВР (стр. 2 на НП).

Безспорно е също, че съгласно чл. 3.11 от договора за възлагане на ликвидация, ликвидаторът е длъжен да опазва архива и до избиране на нов ликвидатор обективно носи отговорност, но процедурата по см. на ТР 3-15 ВКС е наказателна, а съгласно чл. 6 от ЗАНН административното нарушение е виновно извършено деяние. Оплакванията на ликвидатора за липсата на достъп до имота са преди започване на настоящото наказателно производство и на практика той е бил възпрепятстван да изпълни задълженията си по договора. В НП наказващия орган (стр. 3) е изисквал от жалбоподателя, да подкрепи с доказателства твърдението си, че не разполага с необходимите документи и достъп до имота. В една административнонаказателна процедура, водена по отношение на физическо лице, е напълно валидна презумпцията на невиновност на обвиняемия по силата на чл. 84 от ЗАНН във вр. чл. 317 във вр. чл. 16 от НПК и ПП 10-73, т. 7 (обст. част, посл. изр.). В тежест на наказващия орган е да събере доказателства в подкрепа на довода си, че ликвидаторът обективно е имал възможност да изпълни задълженията си по опазване на архива, което очевидно е било свързано с изразходването на средства за сметка на дружеството в ликвидация.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН във вр. чл. 15 от НК не е виновно извършено деянието, когато деецът не е бил длъжен или не е могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици.

Следователно деянието не е било виновно извършено.

И най-сетне липсва акт за предаване на архива, доколкото отговорността по чл. 24, ал. 1 от ЗАНН е лична и следва да бъде разграничена от отговорността на предишния ликвидатор. Договорът в чл. 3.1 предвижда предаване и приемане на наличните документи, а в случая такъв акт липсва. Събраните доказателства водят до извод, че жалбоподателят е предприел всичко необходимо да му бъдат предадени документи на дружеството. Липсата на такова предаване не му е дало възможност да възприеме фактите, релевантни към нарушението, а именно, че са налични документи с лични данни.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 1 от НК незнанието на фактическите обстоятелства, принадлежащи към състава на нарушението, изключват умишъла за извършването му.

В тежест на АНО е да докаже, че жалбоподателят е знаел и съзнавал, че до документите с лични данни нерегламентиран достъп имат и др. лица. Разпоредбата на чл. 303, ал. 1 от НПК забранява правораздавателните актове, каквито са безспорно НП-я да почиват на предположения.

Следователно деянието не е било виновно извършено.

Следователно НП следва да се отмени като необосновано.

Отмяната на НП прави основателно искането за разноски. В с.з. гл. юрисконсулт П. оспорва искането за разноски предвид обстоятелството, че жалбоподателят е адвокат.

Съдът не приема възражението. Всяко лице има право на защита. Видно е, че жалбата е изготвена от адвокат, редовно упълномощен и договорено и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв.

Доколкото се оспорва възнаграждението и защитникът е участвал само при изготвяне на жалбата, съдът счита, че следва да присъди минимални разноски за адвокат по чл. 18, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, което се определя върху половината от глобата в размер на 6000 лв., т.е. 400 лв. + 10% за разликата от 1000 до 3000 лв. или общо 600 лв.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № № 3 от 01.12.2021 на Председателя на

Комисията за защита на личните данни, с което на жалбоподателя С. Р. К. ЕГН ***** е било наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 6000 лв.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни, гр. С., Булстат ***** да заплати на жалбоподателя направените по делото разноси за адвокат в размер на 600 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд гр. Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____